

MBS099

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

A MESSIÁS HALÁLÁNAK KÖVETKEZMÉNYEI

Dr. Arnold Fruchtenbaum

TARTALOMJEGYZÉK

BEVEZETŐ

I. MÓZES TÖRVÉNYÉNEK VÉGE

II. A BŰNÖS TERMÉSZET ÍTÉLETE

III. A MEGBOCSÁTÁS ÉS MEGTISZTULÁS ALAPJA

IV. AZ IGAZSÁGOS ISTENI ÍTÉLET ELHALASZTÁSÁNAK ALAPJA

V. A KERESZT ELŐTTI BŰNÖK ELVÉTELE

VI. A HATALMASSÁGOK ÉS FEJEDELEMSÉGEK LERONTÁSA

VII. A MENNYEI DOLGOK MEGTISZTÍTÁSA

VIII. A BÉKE ALAPJA

IX. IZRAEL NEMZETI MEGTÉRÉSÉNEK ALAPJA

X. A MESSIÁSI KIRÁLYSÁG MEGALAPÍTÁSÁNAK ALAPJA

Mert a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára. Róma 10:4

BEVEZETŐ

Isten kegyelmének egyik legnagyobb tette a Messiás halála volt, mely tíz, meghatározott következménnyel járt.

I. MÓZES TÖRVÉNYÉNEK VÉGE

Az első következmény, hogy azáltal a mózesi törvény véget ért. Erre olyan részek is rámutatnak, mint Apostolok Cselekedetei 15:10-11: *Most azért mit kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakába oly igát tegyetek, melyet sem a mi atyáink, sem mi el nem hordozhattunk? Sőt inkább az Úr Jézus Krisztus kegyelme által hisszük, hogy megtartatunk, miképpen azok is.*

Ez a rész a szövegösszefüggés szerint a pogányok (nem-zsidók) megtérésével foglalkozik. Kizárólag kegyelemből, hit által tartatnak meg, vagy be kell tartaniuk a mózesi törvényt is? A jeruzsálemi tanács következtetése az volt, hogy nem kell betartaniuk a törvényt, kizárólag kegyelemből, hit által üdvözülnek és semmi másból. Ha a pogányoknak nem kellett megtartaniuk a törvényt, az azt jelentette, hogy a Messiás halála véget vetett a törvénynek, hiszen ha a törvény még mindig érvényben lenne, akkor a pogányokra nézve is kötelező lett volna annak betartása.

Ugyanezt emeli ki a Rómabeliekhez írt levél is számos alkalommal. Az első példa Róma 3:21-22: *Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták; Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által mindazokhoz és mindazoknak, a kik hisznek. Mert nincs különbség,*

Másodszor Pál a 31. versben kijelenti: *A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által? Távol legyen! Sőt inkább a törvényt megerősítjük.*

Később Pál ezeket a szavakat írta Róma 4:13-16-ban: *Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. Mert ha azok az örökösök, kik a törvényből valók, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret: Mert a törvény haragot nemz: a hol pedig nincsen törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen. Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígéret az egész magnak; nemcsak a törvényből valónak, hanem az Ábrahám hitéből valónak is, aki mindnyájunknak atyánk.*

A Rómabeliekhez írt levélben egy másik rész is ugyanerről szól. Róma 10:4: *Mert a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára.*

Mindezeknek a részeknek az a lényege, hogy a Messiás halála a mózesi törvény végét jelentette. Ma egyetlen ígéret sincs betöltve a törvényen keresztül, hanem kegyelemből, hiten keresztül kapjuk őket. A Messiás úgy vetett véget a törvénynek, hogy beteljesítette azt.

II. A BŰNÖS TERMÉSZET ÍTÉLETE

Jesua (Jézus) halála hatástalanította a bűnös természet uralkodó hatalmát. Jézus halála működésképtelenné tette a bűnös természet hívő fölötti hatalmát és tekintélyét, aki ezáltal halott a

bűnnek, vagyis megszabadult a bűnös természet uralmától. Maga a bűnös természet nem halott, de a hívő halott annak, mivel többé nem köteles engedelmeskedni a bűnös természet követeléseinek, mint ahogy megváltása előtt azt tette.

Pál Róma 6:1-8:13-ban alaposan kifejti ezt a tényt. Ezt a hosszú részt négy pontban foglalhatjuk össze. Először is, a Messiás meghalt a bűnnek. Másodsor, a Messiás helyettesítő halála magában foglalta a bűnös természetért, valamint a személyes bűnökért való halált – ezt hangsúlyozza a hatodik fejezet. Harmadsor, a törvényben képviselt érdem-rendszer, mely az emberi törekvéseknek és tetteknek oly vonzó, elmúlt a hívő számára, és azok, akik ezt az önerőből történő cselekedet-rendszert alkalmazzák legyőzetnek, mert képtelenek uralkodni a bűnös természet fölött; ez a hetedik fejezet lényege. Pál saját tapasztalatán keresztül mutatta be ennek igazságát, amikor fiatal, éretlen, csecsemő-hívóként a törvényt próbálta meg alapul használni arra, hogy uralja a bűnös természetet, és lelki életet éljen. Ekkor tanulta meg, hogy a lelki, spirituális életet hit által kell élni csakúgy, ahogyan üdvösségre is csak hit által lehet jutni. Negyedsor, létezik a dicsőséges győzelem, amelyben Isten teljes akarata beteljesül a hívőben, de sohasem a hívő által, mert ő egyszerűen nem rendelkezik azzal a fajta hatalommal; ez a nyolcadik fejezet lényege.

III. A MEGBOCSÁTÁS ÉS MEGTISZTULÁS ALAPJA

A Messiás halála nem csupán az üdvösség értelmében a bűnök bocsánatának alapja, hanem a családi bűnbocsánat elfogadása után elkövetett bűnök bocsánatának alapja is (I. János 1:1 – 2:2). Az ok a hívő bűneinek folyamatos megtisztítására az, hogy a Messiás halála a hívő bűnbocsánatának és megtisztulásának alapja.

IV. AZ IGAZSÁGOS ISTENI ÍTÉLET ELHALASZTÁSÁNAK ALAPJA

A Messiás halála az oka annak, hogy az isteni igazságos ítéletet elhalasztották. Róma 2:4-5 ír erről: *Avagy megveted az ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít? De te a te keménységed és meg nem tért szíved szerint gyűjtesz magadnak haragot a haragnak és az Isten igaz ítélete kijelentésének napjára.*

A bűn természetéből adódóan olyan, hogy Istennek módjában állna azonnal elítélni érte az embert. Ám Isten az ítéletet a Messiás halála miatt elhalasztotta azért, hogy az embernek egy kiterjedtebb időszak álljon rendelkezésére Isten ingyenes kegyelmének elfogadásához.

Pál Róma 9:22-ben ugyanerről beszélt: *Ha pedig az Isten az ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván, nagy békességes tűréssel elszenvedte a harag edényeit, melyek veszedelemre készítették.*

Istennek abszolút jogában állna azonnali halálos csapást mérni az emberre, amint az elköveti első bűnét. Ám az ítéletet elhalasztotta a Messiás halála miatt.

Péter is tanította azt, amit Pál. Az I. Péter 3:20 kijelenti: *Amelyek engedetlenek voltak egykor, mikor egyszer várt az Isten béketűrése a Noé napjaiban, a bárka készítésekor, amelyben kevés, azaz nyolc lélek tartatott meg víz által;*

Itt Péter egy másik olyan példát idéz fel, amikor Isten elhalasztotta az ítéletet, hiszen Noé idejében az özönvizet 120 évvel késleltette. Ennek a jelentése számunkra, hogy a Messiás halála miatt Isten még mindig késlelteti az ítéletet.

Péter II. Péter 3:9-ben ismét ezt az igazságot tanítja: *Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elvesszenek, hanem*

hogymindenki megtérésre jusson.

Később, a 15. versben ezt írta: *És a mi Urunknak hosszútűrését idvességnek tartásátok; a miképpen a mi szeretett atyánkfia Pál is írt néktek a neki adott bölcsesség szerint.*

Péter itt visszautal Pál szavaira és ugyanazt a lényegyet emeli ki: az ítélet késleltetett a Messiás halála miatt.

V. A KERESZT ELŐTTI BŰNÖK ELVÉTELE

Jesua nem csak azokért a bűnökért halt meg, amelyek a halála után lettek elkövetve, hanem a halála előtt elkövetett bűnökért is. Nem csak az újszövetségi szentek bűneiért halt meg, hanem az ószövetségi szentek bűneiért is. Isten azonnal ítélezhetett volna az ószövetségi szentek fölött, ám Isten késleltette az ítéletet a keresztségig, akkor ugyanis az ítélet a Messiasra mint az ószövetségi és mint az újszövetségi szentek helyettesítőjére esett. Így a bűneik elvétettek.

Apostolok Cselekedetei 17:30 ezt tanítja: *E tudatlanságnak idejét azért elnézvé az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek.*

Róma 3:25-ben ugyanezt ismétli meg: *Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt.*

Újra elismétli, hogy azokat a bűnöket, amelyeket a Messiás halála előtt követtek el azonnal el lehetett volna ítélni, de az ítélet elhárult, Isten átmenetileg eltekintett fölöttük vagy „túllépett rajtuk” a Messiás helyettesítő haláláig.

Zsidókhoz írt levél 10:4-ben a szerző ezt írja: *Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket.*

Az állatáldozatok nem tudták és nem is vették el az ószövetségi szentek bűneit, csupán átmenetileg befedték azokat. A bűneik csak akkor vétettek el, amikor a Messiás meghalt.

VI. A HATALMASSÁGOK ÉS FEJEDELEMSÉGEK LERONTÁSA

Jézus halála nem csupán az emberi szférában eredményezett bizonyos dolgokat, hanem az angyali szférában is, különös tekintettel a bukott angyali, illetve démoni szférára. A Messiás halála a hatalmasságok és fejedelemségek lerontását jelentette. Ezt különböző dolgokból láthatjuk. János 12:31-ben Jesua ezt mondta: *Most van e világ kárhóztatása; most vettetik ki e világ fejedelme.*

E szerint a vers szerint a Messiás halála két dolgot ért el: először is e világ ítéletét, másodszer pedig e világ fejedelmének kivetését.

Később Jesua János 16:11-ben ezeket a szavakat mondta: *Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.*

Jesua halála Sátán egyéni ítéletét jelentette; eredményeként Sátánt személyesen ítélte el. Kolossé 2:14-15 szerint nem csupán Sátánt, hanem a teljes démoni sereget elítélte: *Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára; Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk abban.*

VII. A MENNYEI DOLGOK MEGTISZTÍTÁSA

A Messiás halálának eredményeként nem csupán a földi dolgok tisztultak meg, mint például a szentek, hanem a mennyeiek is. Róma 8:21-23 ad erre példát: *Azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóság rabságától az Isten fiai dicsőségének szabadságára. Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög mind idáig. Nemcsak ez pedig, hanem magok a Lélek zsengejének birtokosai, mi magunk is fohászkodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását.*

A Messiás halála megtisztította az egész teremtett világot, amely magában foglalja a földet és az egész mennyei szférát, az égitesteket, vagyis az első és második mennyet.

Zsidókhöz írt levél 9:11-12 ugyanerről ír: *Krisztus pedig megjelenvén, mint a jövő javának főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül, és nem bakok és tulkok vére által, hanem az ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.*

Később a szerző ezekkel a szavakkal egészíti ki az előzőeket Zsidókhöz írt levél 9:21.24-ben: *Majd a sátort is és az istentiszteletre való összes edényeket hasonlóképpen meghintette vérrel. És csaknem minden vérrel tisztítatik meg a törvény szerint, és vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat. Annakáért szükséges, hogy a mennyei dolgoknak ábrázolatai effélékkel tisztítsanak meg, magok a mennyei dolgok azonban ezeknél különb áldozatokkal. Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk.*

Ezekben a részekben világosan leírják, hogy Jesua megtisztította a mennyben lévő dolgokat. Ám felmerül a kérdés, hogy miért volt szükséges a mennyei dolgok megtisztítása? Emlékeznünk kell arra, hogy Sátán bukása a mennyben történt. Bukásának eredményeként a bűn belépett a mennybe is, és a mennyei szentély, melynek Sátán egykor papja volt, beszennyeződött. Ezért a mennyei szentélynek is legalább annyira szüksége volt a vér általi megtisztulásra, mint a földinek. Bár az állatok vére elegendő volt a földi szentély megtisztításához, a mennyei szentély megtisztításához nem volt elegendő. Ehhez jobb vér kellett, a Messiás vére. Jézusvérét tehát a mennyei szentély megtisztításához használta.

VIII. A BÉKE ALAPJA

Jesua halála a béke alapja három szférában. Először is, Róma 5:1 szerint a béke alapja Isten és ember között: *Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.*

Másodszor, Jézus halála a békesség alapja a zsidók és a pogányok (nem zsidók) között. Efézus 2:11-16 és Kolossé 3:11 pontosan erről szól: *Ahol nincs többé görög és zsidó: körülmetélkedés és körülmetélkedetlenség, idegen, scythiai, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.*

Harmadszor pedig Kolossé 1:20 szerint Jesua halála az alapja a világegyetem békességének: *És hogy Ő általa békéltessen meg mindent Magával, békességet szerezvén az Ő keresztjének vére által; Ő általa mindent, a mi csak van, akár a földön, akár a mennyekben.*

IX. IZRAEL NEMZETI MEGTÉRÉSÉNEK ALAPJA

A Messiás halála az oka annak, hogy egy nap eljön Izrael nemzeti megtérésének napja. Egy nap

egész Izrael hinni fog benne. Az Ószövetségben V. Mózes 30:3 és Jeremiás 31:31-34 tanítja ezt. Az Újszövetségben Róma 11:25-29 szól ugyanerről. A Messiás halálának ez az eredménye – Izrael jövőbeni nemzeti megtérése – Krisztus második eljövételének előfeltétele.

X. A MESSIÁSI KIRÁLYSÁG MEGALAPÍTÁSÁNAK ALAPJA

Jelenések könyve 5:8-14 leírja, hogy a Messiástól halálától függetlenül nem lehetséges a millenniumi királyság megalapítása. Halála a millenniumi vagy messiási királyság megalapításának alapja.